

skriftlig anordner, at De paa Grund af Deres Helbred er trængende til Hjælp til Sygepleje, ydes Dem en Ekstrahjælp til Betaling heraf." Der var altsaa ikke meget Haab for den gamle Kone, men efter at have modtaget denne Skrivelse søgte hun en Læge, og jeg har her den originale Lægeattest, som er dateret den 28. April 1927, tre Dage efter, at hun havde faaet Afslag fra Udvalget. Lægen skriver: „Fru . . . , . . . gade . . . er meget svækket som Følge af Alder. Hun lider af Hjerteforkalkning, hvorfor hun ikke kan taale at gaa ret langt, ikke godt kan klare Trapper og ikke kan udholde at udføre husligt Arbejde udover de mest lette Ting. Paa Grund af sin Alderdomssvækkelse og Sygdom trænger hun til Hjælp i Hjemmet.“ Denne Lægeattest siger, at hun trænger til Hjælp i Hjemmet, men den siger ikke, at hun trænger til Sygepleje, og efter den nugældende Aldersrentelov har man altsaa ikke Ret til at give den omtalte Person noget som helst, hun kan intet faa. Hendes Aldersrente er som allerede nævnt 52 Kr. 65 Ø. Det nuværende Forslag tager 25 pCt.s Tillæget bort, og det tager et Dyr-tidstillæg paa 3 Kr. 50 Ø. bort, tilbage bliver 42 Kr. 50 Ø. for denne Dame at eksistere for.

Nu paaberaaber man sig, at Kronen er blevet betydelig mere værd, end den var, da vi i 1922 vedtog Aldersrenteloven. Det kan gerne være, den er steget i Værdi for en hel Masse Mennesker, men den er ikke steget meget for den, der har 42 Kr. 50 Ø. til Betaling af Husleje, Lys, Gas og Brændsel, som der ikke længere ydes Tilskud til; en Smule Tøj skal der maaske ogsaa til, og hvor der som i dette Tilfælde er Tale om en gammel Dame paa 77 Aar, som ikke er i Stand til at holde sit Hjem i Orden, bliver der kun den Udvej tilbage at yde et Tilskud af de 5 pCt., der kan fordeles efter frit Skøn; men hvis man skal yde 5 pCt. til alle, bliver der ikke Penge nok til dem, der særlig trænger. (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Det skal man heller ikke). Indenrigsministeren siger, at det skal man heller ikke; men hvis nu saa godt som alle de, der modtager Aldersrente, er trængende dertil, hvad skal man saa stille op? Saa skal man lade dem sulte. Det er Meningen med dette Forslag, for der kan simpelt hen ikke blive tilstrækkeligt for Aldersrentenyderne til at leve af. Intet fornuftigt Menneske vil paa-staa, at denne Dame paa 77 Aar er i Stand til at eksistere under de Forhold, jeg her har nævnt, ergo faar hun Lov til at sulte, eller hun maa melde sig til det offentlige Fattigvæsen, der er ingen anden Vej.

Jeg skal med den højtærede Formands

Tilladelse nævne nogle flere Eksempler, som jeg har taget ud af Bøgerne hjemme hos os. En 86-aarig enlig Mand faar 37 Kr. i Rente, 3 Kr. 50 Ø. i Dyr-tidstillæg og 4 Kr. 24 Ø. i Forskelstillæg; han er Enkemand og faar derfor 10 Kr. 12 Ø. som 25 pCt.s Tillæg, det giver i alt 54 Kr. 86 Ø. Efter det foreliggende Lovforslag vil den samme Mand faa 45 Kr.; saa kan der eventuelt tillige blive Tale om et Tilskud af de 5 pCt., der er til Raadighed, det er rigtigt. En anden Mand, der er 87 Aar, faar ligeledes 37 Kr., 3 Kr. 50 Ø. i Dyr-tidshjælp, et Forskelstillæg paa 6 Kr. 64 Ø. og 25 pCt.s Tillæget, 10 Kr. 12 Ø., i alt 57 Kr. 26 Ø. Det er, hvad denne Mand efter vor Opfat-telse er fuldt berettiget til at faa, og vi mener, det er det mindste, han kan eksistere for. Nu kommer man imidlertid og siger: Fra 1. Oktober faar du i Stedet for 57 Kr. 26 Ø. kun 45 Kr. plus noget af de 5 pCt., for saa vidt vi faar Raad til det. Jeg skal nævne en anden Mand paa 82 Aar, han faar ligeledes 37 Kr., 3 Kr. 50 Ø. i Dyr-tidstillæg, 2 Kr. 96 Ø. i Forskelstillæg og 10 Kr. 12 Ø. som 25 pCt.s Tillæg, hvortil kommer 25 Kr. i Sygeplejehjælp, idet han har skaffet Lægeattest. Nu har man sagt, at man har mis-brugt denne Lov paa forskellige Omraader ved Hjælp af Lægeattester. Det kan dog ikke være Kommunalbestyrelserne, man beskylder for noget som helst ulovligt, de har kun handlet i Overensstemmelse med Lægeattesterne, det maa altsaa være Lægerne, der er de skyldige, hvis der er sket Misbrug; det kan absolut ikke være Kommunalbestyrelserne, som ikke er berettigede til at yde noget, uden at der foreligger Lægeattest. Den Mand, jeg omtalte, har altsaa faaet 25 Kr. i Sygeplejehjælp og i alt 78 Kr. 58 Ø. om Maaneden. Efter det foreliggende Lovforslag faar han 45 Kr. uden Brændselshjælp, idet denne nu skæres bort.

Det er, hvad der kommer ud af denne højtpriste, velsignelsesrige Lov, om hvilken den højtærede Indenrigsminister har sagt i det andet høje Ting, at man burde gaa ud paa Møderne og sige til de gamle: Der kan I se, nu er det hele tilrettelagt paa bedste Maade, nu er der intet i Vejen, nu faar I det rigtig godt. Det er sket ved, at man skærer Toppen af og gaar imod Socialdemokratiet. Højre og Venstre har slaaet sig sammen, og ved fælles Hjælp er det lykkedes de to Partier at bringe de gamle fra Asken i Ilden. For det er det, der sker; disse Tal lyver ikke, de er sandfærdige.

Jeg skal tage enkelte andre Eksempler: En enlig Kvinde paa 85 Aar faar 33½ Kr.